DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 28. MAJ 1970

Denise Richez-Parise m. fl.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Forenede sager 19, 20, 25 og 30/69

Processprog: Fransk

Angående:

1. I alle fire sager:

   genindførelse af EØF's oprindelige fortolkning vedrørende pensionsrettighederne ifølge artikel 5 i Rådets forordning nr. 259/68 af 29. februar 1968 og et krav om henstilling til administrationen om at udbetale sagsøgerne de beløb, de er berettiget til i henhold til nævnte fortolkning.

2. I sagerne 19/69 og 20/69: subsidiært, hvis den principale påstand ikke kan tages til følge, annullation af EF-Kommissionens beslutninger af 20. juni 1968 om at bringe sagsøgernes tjenesteforhold til ophør og et krav om, at det bestemmes, at de slet og ret skal i de lønklasser og funktioner, som de havde på tidspunktet for deres afgang, med alle dertil hørende rettigheder,

   i sagerne 25/69 og 30/69: subsidiært, hvis den principale påstand ikke kan tages til følge, annullation af EF-Kommissionens beslutninger af 20. juni 1968 om at bringe sagsøgernes tjenesteforhold til ophør og et krav om, at det bestemmes, at EØF som følge heraf skal udbetale sagsøgerne en godtgørelse svarende til tre års løn for den enkelte.

Domskonklusion:

1. I sagerne mod de »meddelelser om opgørelse af kravene på godtgørelse i henhold til artikel 5 i Rådets forordning nr. 259/69«, der er givet sagsøgerne, frifindes sagsøgte.

2. For sagsøgernes vedkommende anses fristen ifølge artikel 6 i forordning nr. 259/68 for at løbe fra datoen for denne doms afsigelse.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Vi finder, at kravene vedrørende indholdet af meddelelsen om opgørelse kan antages til realitetsbehandling, men må forkastes som uholdbare. Artikel 5, stk. 7, 4. afsnit i forordning nr. 259/68 bør fortolkes således, at retten til udbetaling af fuld pension kun tilkommer de rettighedshavere, der allerede er fyldt 55 år ved godtgørelsesperiodens udløb.

Vedrørende kravene om skadeserstatning bør det fastslås, at sagsøgerne i sag 25 og 30/69 først må føre bevis for, at de har indgivet deres afskedsbegæring i tillid til oplysningerne om pensionsordningen. I de øvrige sager kan vi fastslå, at Kommissionen ved sin handlemåde med

hensyn til pensionsspørgsmålet har begået en administrativ fejl, der medfører erstatningspligt. Den kan imidlertid for øjeblikket endnu ikke tilpligtes at betale skadeserstatning. Dette vil først være muligt i fremtiden og afhængigt af de til den tid eksisterende forhold.

Sagsøgte bør frifindes for det krav om en »pretium doloris«, der blev fremsat i sag 23/69.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — økonomiske rettigheder — fastsættelse ved administrationen — akt, der indeholder et klagepunkt*

   (Tjenestemandsvedtægten, artikel 91)

2. *Tjenestemænd — rationalisering af tjenestegrenene som følge af fusionstraktaten — ordning vedrørende tjenestemænds udtræden af tjenesten — pension uden reduktion — betingelser herfor*

   (Forordning nr. 259/68, artikel 5)

3. *Tjenestemænd — opgørelser fra administrationen som information — vedkommendes rettigheder — fravær*

4. *Tjenestemænd — fællesskabsregler — fejlagtige oplysninger fra admininstrationen — tjenstlig fejl — fravær*

5. *Tjenestemænd — fejlagtige oplysninger fra administrationen — for sen berigtigelse — tjenstlig fejl*

1. En akt, hvorved ansættelsesmyndigheden definitivt præciserer indholdet af en tjenestemands økonomiske rettigheder og fastsætter de beløb, som den forpligter sig til at betale ham på bestemte datoer, kan indeholde et klagepunkt i betydningen af vedtægtens artikel 91.

2. Et krav på pension uden reduktion i medfør af artikel 5 i forordning nr. 259/68 kan kun erhverves af en tidligere tjenestemand, som ved godtgørelsesperiodens udløb er fyldt 55 år.

3. Opgørelser, der kun meddeles som information, har ikke, selv om det sker fra de kompetente tjenestegrene under ansættelsesmyndigheden, karakter af akter, som skaber rettigheder for adressaterne.

4. I princippet udgør antagelsen af en urigtig fortolkning af en tjenestemandsretlig bestemmelse ikke i sig selv en tjenstlig fejl. Selv om myndighederne opfordrer de pågældende til at søge oplysninger hos de kompetente tjenestegrene, skal de ikke nødvendigvis indestå for de givne oplysningers rigtighed.

5. Det forhold, at ansættelsesmyndigheden tøver med at berigtige fejlagtige oplysninger til efter det tidspunkt, hvor de pågældende skal træffe beslutning desangående, udgør en tjenstlig fejl, som medfører ansvar for Fællesskabet for konsekvenserne af disse fejlagtige oplysninger.